

Ако искаш утрѣ да са разговоримъ, да додж дома ти; или ако щеш ела у дома, и азъ ще та очаквамъ.

Кассий. Ще додж; — до тогазъ мисли върху работитѣ. (*излиза Брутъ*). И тъй, Бруте, ти си благороденъ; но виждамъ че благородната ти частъ може да са отвърне отъ това, къмъ което естествено е наклонна. Прилично е благороднитѣ да са държѣтъ съ подобнитѣ си. Кой е този твърдъ човѣкъ, който да не може да бжде измаменъ? Цезарь не може да ма търпи, но той обича Брута. Ако азъ сега бѣхъ Брутъ, а Брутъ Кассий, той не би си игралъ съ мене тъй. Тазъ нощъ ще хвърлиж презъ прозорцитѣ му писма съ разни почерки, като че хвърлени отъ разна граждани, които (писма) всички да клонѣтъ се къмъ голѣмото мнѣние, което Римлянитѣ иматъ за него, и слѣдъ това нека Цезарь са мисли въ безопасностъ; или положението му ще расклатимъ, или по лоши дни ще испатимъ. (*Излиза*)

ЯВЛЕНИЕ III.

ТАМЖЕ. — Една улица.

Гръмъ и свѣткавица. Влизатъ отъ срѣщни страни КАСКА, съ ножъ си изваденъ, и ЦИЦЕРОНЪ.

Цицеронъ. Добъръ вечеръ, Каска. Заведохте ли Цезаря дома му? Защо си бездушентъ? И защо мяташъ тагвизи погледи?

Каска. Не сж ли стряскашъ, когато всичката земя са клати като нѣщо безъ темель. О, Цицероне! Виждалъ съмъ фартуни, въ които гълчащитѣ вѣтрове сж расцѣпвали и клончести букове; и виждалъ съмъ горделивий океанъ да са надува, гнѣви и пѣни, и да са въздига до застрашаващитѣ облаци; но никога до тази нощъ, никога до сега, не съмъ са случвалъ въ фъртуна, въ която да вали огънь. Или че има гражданска борба на небето, или пѣкъ свѣта, расърденъ на боговетѣ, кжди имъ да проводѣтъ разорение.